

ledes udformet i Enkeltheder, at det er tjenligt til Forelæggelse i Kommissionen. Jeg tror ikke, det i nogen Maade vil forsinke Forslagets Behandling og Vedtagelse, at det er ordentligt forberedt, inden man kommer frem med det. Hvis f. Eks. Socialdemokraterne i højere Grad havde forberedt deres Forslag, tror jeg, det vilde have tjent Sagen bedre; de fleste Paragraffer i det gaar jo ud paa at henvise Spørgsmaalene til Afgørelse ved senere Lovgivning. Paa den Maade kan man meget hurtigt udarbejde et Forslag.

Angaaende det Lovforslag, der er til Behandling, vil jeg sige, at naar de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. L. Rasmussen og Hr. J. P. Nielsen har den Opfattelse, at man var bedre tjent med at have Politi end Militær i Sønderjylland, forekommer det mig, at Konsekvensen maatte være den, at man slet ikke vilde have noget Militær derover; det vilde være et konsekvent Standpunkt, men det er jo ikke de ærede Medlemmers Standpunkt. De siger nu, at de af Hensyn til, at de sønderjydske Byer kan have en lille Fortjeneste derved, agter at lægge nogle Soldater derover. Det forekommer mig at være en meget spinkel Begrundelse for at have Militær i Sønderjylland. Forholdet er i Virkeligheden det, at Befolkningen i Sønderjylland varmt ønsker at have en Militærstyrke som den, der er derovre, bestaaende af uddannet Mandskab, ikke alene til Brug overfor Spektakler, som kan rejse sig af nationalistiske Stemninger indenfor visse sønderjydske Omraader, men ogsaa af Hensyn til Uroen og Gæringen Syd for Grænsen, og som ikke kan bortforklares ved at sige, at der ikke er anden Uro dernede end den, vi rejser heroppe fra.

P. Munch: Den højtærede Forsvarsminister vendte nu tilbage til Valgkampagnens store Slagord, at det radikale Venstre glemte at spare paa Militærudgifterne, den Gang de havde Ledelsen som Regering. Den højtærede Forsvarsminister maa have strøget af sin Erindring, at der Gang efter Gang fra det radikale Venstres Side blev forhandlet med Rigsdagens andre Partier om Foranstaltninger, som vilde have medført overordentlig store Besparelser i den Periode, men at Forholdet atter og atter var dette, at man fra det konservative Folkepartis Side med afgjort Bestemthed modsatte sig det, at Venstre ikke vilde yde sin Medvirkning, i visse Tilfælde direkte modsatte sig det. Det er unægtelig en højst

ejendommelig Form for politisk Forhandling, at de Partier, der i en stor Del af Krigsperioden atter og atter drev paa for at faa foretaget de størst mulige militære Foranstaltninger i Danmark, bagefter angriber deres Modstandere, fordi de i nogen Grad imødekam de Herrers Ønske. Den højtærede Forsvarsministers Udtalelse med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal sammenblandede nu ganske Indkaldelserne til Sønderjylland og Indskrænkningen af Rekrutindkaldelser, sammenblandede dem i en saadan Grad, at han slog Sønderjydske Udvalg og Militærkommissionen sammen som et Hele og talte om, hvad der var foregaaet det ene Sted, som om det var foregaaet det andet. Jeg tror, det er haabløst at følge den højtærede Forsvarsminister i hans Undersøgelse af disse Ting, og jeg skal derfor kortelig fastslaa Realiteten.

Forholdet med Hensyn til Indskrænkningerne i de specielle Vaaben er drøftet i Militærkommissionen, og der mødte det Forslag, jeg stillede derom, afgjort Modstand fra Venstres og konservativ Side, man nægtede at gaa med til disse Besparelser, og vi kunde ikke gennemføre dem, da vi ikke havde Flertal i Landstinget; derfor blev de ikke gennemført.

Med Hensyn til de sønderjydske Indkaldelser udtalte den højtærede Minister nu, at jeg havde ønsket indkaldt Elite-tropper, den Gang man først sendte Soldater derned. Ja, de bedst mulige ønskede vi fra vor Side ved den Lejlighed, men samtidig fremhævede vi, at en saadan Udsendelse af Soldater ansaa vi kun nødvendig for de første Par Maaneder, og den Gang billigede den højtærede Forsvarsminister dette Forslag, og da han var traadt til som Minister, billigede han det, endnu i Sommeren 1920, saaledes at han med alle Partier traf en udtrykkelig Aftale om, at fra 1. August skulde disse særlig indkaldte Soldater erstattes med Garnisonsafdelinger. Det er denne Aftale, om hvilken den højtærede Minister tidligere har erkendt, at den har han ikke handlet i Overensstemmelse med, det er denne Aftale fra Sommeren 1920, som vi nu genfremkalder i hans Bevidsthed, og vi beder ham nu kun slaa sig til Ro med den Ordning, han allerede havde godkendt i 1920.

L. Rasmussen: Den højtærede Forsvarsminister fremkom, sidste Gang han havde Ordet, med nogle Udtalelser, vi ikke havde ventet skulde fremkomme fra den Side, nemlig om, hvor mange Penge